

STORTINGET

Representantforslag 177 S

(2018–2019)

fra stortingsrepresentant Une Bastholm

Dokument 8:177 S (2018–2019)

Representantforslag fra stortingsrepresentant Une Bastholm om regulering av hundeoppdrett

Til Stortinget

Bakgrunn

Sommeren 2018 advarte Rådet for dyreetikk om et økende problem med såkalte valpefabrikker i Norge. De hadde mottatt bekymringsmeldinger fra veterinærer, Mattilsynet og dyrevelferdsorganisasjoner, og leder Inger-Lise Andersen ba myndighetene ta ansvar for endringer i regelverket. Valpefabrikker betegner useriøse oppdrettere med hunder som får mange kull uten å ivareta dyrenes velferd og helse. De mest etterspurte rasene, blant andre flere av de populære minirasene, er mest utsatt.

Valpefabrikkene og andre former for useriøs avl innebærer to store etiske utfordringer: den generelle mangelen på ivaretagelse av dyrevelferden og den økte risikoen for ekstremavl.

Oppdrett av hunder er i Norge ansett som hobby, ikke næring. Hvem som helst kan starte oppdrett, uten noen krav til kompetanse, sertifisering eller registrering. Inntekter fra hobbyvirksomhet er ikke skattepliktige før de regnes som levebrød, og denne grensa settes av skattemyndighetene i hvert enkelt tilfelle. Det blir stadig flere og flere hundeeiere i Norge, og det er stor etterspørsel etter valper. På finn.no er prisen for en valp ofte mellom 10 000 og 20 000 kroner. Til sammen gjør dette at det er muligheter for å tjene store summer på hundeoppdrett.

For kjøpere er det vanskelig å orientere seg i et uregulert og uoversiktlig marked. Torill Moseng, president i Den norske veterinærforening, mener valpefabrikkene ofte fremstår som profesjonelle, og at det er vanskelig for kjøper å avdekke om valpene har det godt. Kjøper har et stort ansvar for å vurdere forholdene, men det kan være vanskelig å orientere seg i markedet og skille mellom seriøse og useriøse oppdrettere. Noen ender derfor opp med usunne valper og store veterinærutgifter. Det viser at den tilgjengelige informasjonen ikke er tilstrekkelig. Også Moseng etterspør bedre reguleringer fra myndighetene.

De fleste oppdrettere i Norge driver for interessens skyld, de har få kull per år og tar godt vare på dyra sine. De er som oftest medlemmer i frivillige kennel- og raseklubber og følger klubbens etiske retningslinjer for dyrehold og avl. Dessverre holder det ikke at hundemiljøet tar ansvar på frivillig basis. Det er ingen krav til oppdrettere om å være medlem i klubbene. Seriøse oppdrettere har få fordeler i markedet, mens de useriøse oppdretterne tjener store summer på dyrs lidelse. En sertifiseringsordning for oppdrettere med tre eller flere valpekull per år vil derfor være gunstig for de som driver seriøs oppdrett med god dyrevelferd.

Det vil innebære at de fleste hobbyoppdrettere fortsetter som før. Frivillig sertifisering også for oppdrettere med ett eller to kull vil imidlertid kunne gi dem et fortrinn når kjøper skal velge.

Dagens rammeverk belønner dårlig dyrevelferd. Den frivillige innsatsen er et godt utgangspunkt, men i noen tilfeller vil menneskers egoisme og grådighet føre til at dyr utnyttes for penger. Dyrevelferdsloven slår fast at dyr har egenverdi, skal behandles godt og beskyttes mot fare for unødige påkjenninger og belastninger. Voksne avlshunder og valper i valpefabrikkene behand-

les ikke på denne måten. Heller ikke dyrevelferdslovens paragrafer om levemiljø og avl overholdes.

Valpefabrikker har lenge vært et kjent problem i andre land, og land som England har gått foran ved å endre lovverket for å redusere problemet med useriøse oppdrettere. I England må oppdrettere som møter visse kriterier, søke om lisens og får en inspeksjon med vurdering og veiledning av veterinær. Ordningen innebærer også uanmeldte besøk.

Forslag

På denne bakgrunn fremmes følgende

f o r s l a g :

Stortinget ber regjeringen fremme forslag om regulering av hundeavl som ivaretar dyrevelferden, ved å kreve sertifisering for oppdrettere med tre eller flere valpekull per år.

20. juni 2019

Une Bastholm